

مقام معظم رهبری مضمون فیلم طلا و مس را «عالی» دانستند و بایان این که کارگردانی این فیلم سینمایی خوب بوده است، از بازی دو بازیگر اصلی این فیلم که نقش یک روحانی و همسرش را بازی می‌کردند، تمجید کردند. رهبر انقلاب بازی شعبی در نقش یک روحانی را «خیلی خوب» و «باورپذیر» دانستند و عنوان کردند: تا به حال بازی در لباس روحانیت به این حد خوب و همخوان با واقعیات زندگی یک طلبه در سینما دیده نشده بود.

بازیابی شأن سینما و تلویزیون بعد از انقلاب اسلامی

هنر در خدمت تربیت

پیش از انقلاب روحانیت نقش موثری در زندگی مردم و مناسبات فرهنگی و هنری داشت اما به خاطر حکومت استبدادی پهلوی تأثیر روحانیت روی قوانین و مسائل حکومتی حداقلی بود. به همین خاطر سینما و تلویزیون عصر پهلوی بدون لحاظ کردن شرعیات به کار خود ادامه می‌داد تا این که انقلاب اسلامی رقم خورد. در آن زمان تصور می‌شد که امام خمینی (ره) به عنوان یک روحانی سنتی و مرجع تقلید، با سینما و تلویزیون مخالفت جدی داشته باشد اما همه این تصورات خیلی زود نقش باخت و تلویزیون و سینما بخشی از زندگی مردم ایران در دوره جمهوری اسلامی ایران شد. رفتار امام نشان داد که روحانیت و هنر هفتم نه تنها در تضاد هم نیستند بلکه با رعایت ملاحظات لازم، سینما و تلویزیون یک بستر خوب و مفید است که می‌شود از آنها به خوبی بهره برد.

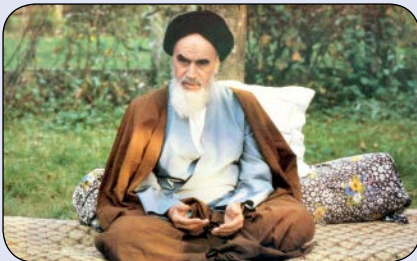

سریال معمای شاه

نیستیم، ما با فحشا مخالفیم، ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست، با آن مخالف هستیم. ما کی مخالفت کردیم با تجدد؟ با مراتب تجدد؟ مظاهر تجدد وقتی که از اروپا پایش را در شرق گذاشت - خصوصاً در ایران - مرکز [عظیمی] که باید از آن استفاده تمدن بکنند ما را به توحش کشانده است. سینما یکی از مظاهر تمدن است که باید در خدمت این مردم، در خدمت تربیت این مردم باشد؛ و شما می‌دانید که جوان‌های ما را اینها به تباهی کشیده‌اند. و همین طور سایر این [مراکز]. ما با اینها در این جهات مخالف هستیم.»

در آغاز پیروزی انقلاب، مردم انقلابی سعی می‌کردند تمامی مظاهر غربزدگی جامعه از جمله خانه‌های فساد، مشروب فروشی‌ها و سینماها را از بین ببرند. اما امام خمینی (ره) در مقابل تخریب سینماها ایستادند. مهم‌ترین موضعگیری امام درباره سینما، جمله معروف «ما با سینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم» (صحیفه امام، ج ۶، ص: ۱۵) است و شاید همین جمله معروف باعث شد که در فضای پرهیجان بعد از انقلاب، هنر و سینما شأنیت خود را حفظ کند و از گزند برخی تندروی‌ها به دور بماند. متن کامل این سخنان به این شرح است: «سینمای ما مرکز فحشاست. ما با سینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم. ما با رادیو مخالف

فیلم‌های ایرانی‌ها غالباً بهتر از دیگران است

اولین نظری که امام خمینی (ره) در مورد یک فیلم ایرانی به صورت مشخص بیان کرده‌اند، فیلم «گاو» ساخته داریوش مهرجویی است. امام (ره) در سخنرانی روز ۲۳ اردیبهشت سال ۵۹ می‌فرمایند: «ما بحمد... گویندگان و نویسندگان خوب داریم. ما همه چیز داریم. غالباً فیلم‌هایی که خود ایرانی‌ها درست می‌کنند به نظرم بهتر از دیگران است. مثلاً فیلم «گاو» آموزنده بود. اما حالا این فیلم‌ها باید حتماً از آمریکا و یا از اروپا بیاید با یک بی‌بند و باری، تا روشنفکران غربزده شاد شوند. فیلم‌هایی که از خارج به ایران می‌آید اکثراً استعماری است. لذا فیلم‌های خارجی استعماری را حذف کنید مگر صد در صد صحیح باشد.»

نمونه دیگری از حمایت امام خمینی (ره) از هنرمندان را می‌توان در قضیه نمایش سریال پاییز صحرا دید. این سریال در اواسط دهه ۶۰ از تلویزیون پخش می‌شد و برخی از علما به نمایش این سریال اعتراض داشتند و خواستار جلوگیری از ادامه نمایش آن بودند. در یکی از خطبه‌های نماز جمعه آیت‌الله محمدی‌گیلانی در مورد پخش موسیقی، چهره مجریان سیما و بسیاری از مسائل دیگر مسائلی را بیان می‌کند و خواستار استفاده مدیران سیما از رساله امام (ره) در مورد احکام این امور می‌شود. این مسأله جو سنگین علیه صدا و سیما را تشدید می‌کند. محمد هاشمی، رئیس وقت سازمان صدا و سیما به دیدن امام خمینی (ره) می‌رود و از ایشان کسب تکلیف می‌کند. هاشمی این ماجرا را این‌گونه روایت می‌کند: «شرفیاب خدمت امام شدم و عرض کردم که حتماً خطبه‌های روز گذشته را شنیده‌اید؟ تکلیف ما چیست؟ ما که نمی‌خواهیم آخرتمان را به دنیای دیگران بفروشیم و این که برخی فقهای شورای نگهبان ما را تکفیر کنند برای ما سنگین است.»

امام فرمودند: «سؤال کنید پاسخ آن را کتباً به شما ارسال کنم» و بنده هم این کار را انجام دادم و راجع به تمامی سریال‌هایی که در آن زمان پخش می‌شد مانند پاییز صحرا که در آن زمان بسیار مورد مناقشه بود و برخی برنامه‌های ورزشی که گفته می‌شد خانم‌ها نباید نگاه کنند از ایشان پرسیدم. حضرت امام (ره) نیز در پاسخ، به این مضمون مرقوم فرمودند: «نظر نمودن به این قبیل فیلم‌ها و نمایشنامه‌ها هیچ یک اشکال شرعی ندارد و بسیاری از آنها آموزنده است و پخش آنها نیز اشکالی ندارد. و همین طور فیلم‌های ورزشی و آهنگ‌ها اکثراً بی‌اشکال است. گاهی خلاف به طور نادر دیده می‌شود، که باید بیشتر مواظبت کرد. لکن دو نکته باید مراعات شود: اول آن که کسانی که گریم می‌کنند باید محرم باشند و اجنبی حرام است چنین کاری را انجام دهد. دوم آن که بینندگان از روی شهوت نظر نکنند.»

تمجید رهبر معظم انقلاب از طلا و مس

رهبر انقلاب در جلسه‌ای در آخرین روزهای خرداد ۸۹ که معاون سینمایی وزیر ارشاد و برخی مدیران سینمایی کشور حضور داشتند، از فیلم «طلا و مس» آخرین ساخته همایون اسعدیان ابراز رضایت کردند.

ایشان مضمون فیلم طلا و مس را «عالی» دانستند و با بیان این که کارگردانی این فیلم سینمایی خوب بوده است، از بازی دو بازیگر اصلی این فیلم که نقش یک روحانی و همسرش را بازی می‌کردند، تمجید کردند. رهبر انقلاب بازی شعبی در نقش یک روحانی را «خیلی خوب» و «باورپذیر» دانستند و عنوان کردند: تا به حال بازی در لباس روحانیت به این حد خوب و همخوان با واقعیات زندگی یک طلبه در سینما دیده نشده بود. ایشان طلا و مس را نمایش کاملی از زندگی یک طلبه عنوان کرده و افزودند: این فیلم به خوبی مصائب و مشکلات زندگی یک طلبه را به تصویر کشیده است.

منبع: مشرق نیوز

نظر رهبر انقلاب در مورد استفاده از لباس روحانیت

سوال آیا در صورت لزوم، استفاده از لباس رسمی علمای دین و قضات در فیلم‌های سینمایی جایز است؟
آیا تدوین و تولید فیلم‌های سینمایی با صبغه دینی و عرفانی راجع به علمای گذشته یا معاصر با حفظ احترام آنان و حرمت اسلام و بدون اسائه ادب و بی‌احترامی به آنان جایز است یا خیر؟

به خصوص با توجه به این که هدف، ارائه ارزش‌های والا و عمیق ترسیم شده توسط دین حنیف اسلام و بیان مفهوم عرفان و فرهنگ اصیلی که امتیاز امت اسلامی ما محسوب می‌شود، و همچنین مقابله با فرهنگ مبتذل دشمن می‌باشد، و بیان آنها با زبان سینما جذابیت و تأثیر زیادی به خصوص بر نسل جوان دارد؟

جواب با توجه به این که سینما وسیله‌ای برای آگاهی و تبلیغ است، بنابراین به تصویر کشیدن و ارائه هر چیزی که ممکن است از آن برای رشد فکری جوانان و غیر آنان و ارتقای آگاهی و ترویج فرهنگ اسلامی استفاده شود، اشکال ندارد. یکی از این راه‌ها معرفی شخصیت عالمان دین و زندگی اختصاصی آنان و همچنین سایر دانشمندان و صاحب‌منصبان و زندگی خصوصی آنان است، ولی رعایت شؤونات اختصاصی و احترام آنان و همچنین حریم زندگی خصوصی آنان واجب است؛ و همچنین نباید از آن برای ارائه مفاهیم منافی با اسلام استفاده شود.

منبع: خبرگزاری حوزه